

2019

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIC SURINAME**

No. 16

WET van 23 januari 2019, houdende regels voor identificeren van burgers, vervaardigen, uitgeven en intrekken van id-kaarten (Id-kaartenwet 2018).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is regels betreffende het identificeren van burgers, het vervaardigen, het uitgeven en het intrekken van id-kaarten vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**Algemene bepalingen
Artikel 1**

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Minister: de minister belast met de zorg voor de vaststelling van de Surinaamse nationaliteit, de afgifte van nationaliteitsbewijzen, legitimatiebewijzen en paspoorten, als bedoeld is artikel 7 lid 1 onder f van het Besluit Taakomschrijving Departementen 1991;
 - b. aanvraag: het verzoek tot het verkrijgen van een id-kaart of tot wijziging van gegevens vermeld in een eerder uitgegeven id-kaart;
 - c. aanvrager: degene die een aanvraag als bedoeld in onderdeel b indient, of op wie een dergelijke aanvraag betrekking heeft;
 - d. authenticatie certificaat: een digitale sleutel die rechten verschaft tot het lezen van de beveiligde informatie in de elektronische gegevensdrager;

- e. autoriteit: de Minister als bedoeld in onderdeel a;
 - f. biometrische gegevens: vingerafdruk, handtekening en gezichtsofname;
 - g. deactiveren: het binnen de administratie van het id-kaartenbestand onbruikbaar maken van een uitgegeven id-kaart;
 - h. elektronische gegevensdrager: een medium om gegevens digitaal op vast te leggen;
 - i. documentenlezer: een apparaat waarmee gegevens in de MRZ dan wel de elektronische gegevensdrager uitgelezen worden;
 - j. houder: degene op wiens naam de id-kaart is gesteld en ten behoeve van wie deze is uitgereikt;
 - k. id-kaart: identiteitskaart, een door de staat afgegeven document waarmee de houder zich identificeert;
 - l. identiteitsnummer: het unieke administratief nummer, bestaande uit acht alfanumerieke karakters, waarvan de eerste twee alfabetisch en de laatste zes numeriek zijn;
 - m. ingezetene: iedere persoon als bedoeld in de artikelen 20 en 21 van de Wet op de Nationaliteit en het Ingezetenschap, en in het bevolkingsregister van één der districten is ingeschreven;
 - n. intrekking: het feitelijk aan de beschikking van de houder onttrekken van een op zijn naam gestelde id-kaart als bedoeld in artikel 12 lid 2;
 - o. MRZ: Machine Readable Zone; dat gedeelte van de id-kaart waarop informatie digitaal wordt uitgelezen middels een documentenlezer;
 - p. MRZ-code: digitaal leesbare informatie in de MRZ bestaande uit drie regels van alfanumerieke karakters en het symbool "<" die in ieder geval de persoonsgegevens van de houder van de id-kaart bevat;
 - q. uitgeven: de beslissing tot afgifte van een nieuwe id-kaart;
 - r. vervaardigen: de productie van de id-kaart;
 - s. weigering: de afwijzende beslissing op de aanvraag, die in behandeling is genomen.
2. Deze wet beoogt het uitgeven van een moderne id-kaart met een betere beveiliging middels biometrische en elektronische eigenschappen, waarmee de identiteit van de houder onomstotelijk wordt aangetoond. De id-kaart is tevens een toegangssleutel tot e-government diensten en opent de mogelijkheid voor online identificatie voor private dienstverlening, met in acht neming van de wettelijke bepalingen.

Verantwoordelijkheid van de Minister en de houder
Artikel 2

1. De Minister draagt zorg voor het vervaardigen, uitgeven en intrekken van id-kaarten.
2. Bij staatsbesluit worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot de vorm en de inrichting van de id-kaart en het materiaal waarvan de id-kaart is vervaardigd inclusief de elektronische gegevensdrager.
3. Elke id-kaart blijft na afgifte staatseigendom. De Minister oefent het eigendomsrecht uit.
4. Op elke houder van een id-kaart rust de verplichting zorgvuldig hiermee om te gaan.

Verplichting aanvraag id-kaart
Artikel 3

1. Iedere ingezetene die de leeftijd van 16 (zestien) jaren heeft bereikt dan wel meerderjarig is, is verplicht zich te voorzien van een id-kaart.
2. De id-kaart als bedoeld in lid 1 wordt persoonlijk aangevraagd en door of namens de Minister vervaardigd en afgegeven.
3. Bij of krachtens staatsbesluit worden nadere regels vastgesteld omtrent de te volgen procedures voor het verkrijgen van een id-kaart.

Bevoegde autoriteit of functionaris(sen)
Artikel 4

1. Bevoegd tot het in ontvangst nemen van aanvragen voor een id-kaart zijn:
 - a. de Minister of één of meer door hem aan te wijzen functionaris(sen);
 - b. de functionaris(sen) belast met het bijhouden van het bevolkingsregister, voor zover het betreft aanvragen van personen, die in het bevolkingsregister van diens Bureau voor Burgerzaken zijn opgenomen.

2. De Minister wijst het gebied aan waarbinnen de functionaris(sen) als bedoeld in lid 1 onder a bevoegd zijn.
3. De autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in lid 1, draagt er zorg voor dat de aanvraag geschiedt overeenkomstig de bij staatsbesluit, als bedoeld in artikel 3 lid 3, vast te stellen regels.

Gegevens id-kaart **Artikel 5**

1. Elke id-kaart vermeldt zichtbaar tenminste de volgende persoonsgegevens van de houder:
 - a. de geslachtsnaam;
 - b. de voornamen;
 - c. de geboortedatum;
 - d. de geboorteplaats of het geboorteland;
 - e. het geslacht.
2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, wordt een id-kaart voorzien van:
 - a. een gezichtsopname;
 - b. een afgeleide van één van de vingerafdrukken van de houder;
 - c. de handtekening van de houder;
 - d. een MRZ-code;
 - e. het identiteitsnummer;
 - f. de nationaliteit;
 - g. de datum van uitgifte;
 - h. een vervaldatum;
 - i. een kaartnummer.
3. Een id-kaart bevat ook een elektronische gegevensdrager waarin in ieder geval het volgende wordt opgeslagen:
 - a. de gegevens als bedoeld in de leden 1 en 2, met uitzondering van hetgeen is opgenomen in lid 2 onder d en i;
 - b. de afdruk van maximaal tien vingers;
 - c. de burgerlijke staat;
 - d. het adres;
 - e. de status van PSA-ingezetene, indien de houder PSA-ingezetene is als bedoeld in artikel 6 lid 1 onder d van de Wet PSA (S.B. 2014 no. 8).

4. Voor het uitlezen van gegevens uit de elektronische gegevensdrager wordt een documentenlezer met authenticatie certificaat gebruikt. Aan het verkrijgen van een authenticatie certificaat zijn er kosten verbonden.
5. Om de gegevens als bedoeld in lid 3 onder c tot en met e uit te lezen, zijn naast de authenticatie certificaat een vingerafdruk van de houder van de id-kaart vereist.
6. Bij staatsbesluit worden nadere regels vastgesteld omtrent het bepaalde in de leden 1 tot en met 5, waarbij in ieder geval instructies voor id-kaarten, rijbewijzen en andere legitimatiebewijzen worden vastgesteld voor gezichtsopnames van personen die vanwege een geloofsovertuiging een hoofddekseel dragen.

Geldigheidsduur

Artikel 6

1. Een id-kaart wordt uitgegeven voor de duur van 10 (tien) jaren.
2. Aanvragen voor het vervangen van een id-kaart worden binnen 30 (dertig) werkdagen vóór de vervaldatum ingediend bij de bevoegde autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1.

Kosten

Artikel 7

1. De eerste id-kaart wordt kosteloos uitgegeven aan personen tussen de leeftijd van 16 (zestien) en 17 (zeventien) jaren.
2. Vanaf het bereiken van de leeftijd van 17 (zeventien) jaren zijn er kosten verbonden aan de aanvraag van een id-kaart.
3. Aan de aanvraag van een id-kaart ter vervanging van een eerder uitgegeven id-kaart, zijn kosten verbonden.
4. De kosten als bedoeld in de leden 2 en 3 voor de aanvraag van een id-kaart zijn als volgt:
 - a. voor personen vanaf de leeftijd van 17 (zeventien) jaren zijn de kosten SRD 75,- (vijfenzeventig Surinaamse Dollars), en

- b. voor de vervanging van een eerder uitgegeven id-kaart zijn de kosten SRD 75,- (vijfenzeventig Surinaamse Dollars).
5. De kosten als bedoeld in lid 4 voor de eerste aanvraag van een id-kaart door personen als bedoeld in lid 2 worden niet in rekening gebracht, indien het niet tijdig kunnen aanvragen van de id-kaart de aanvrager niet kan worden aangerekend. De Directeur van het Centraal Bureau voor Burgerzaken stelt na onderzoek vast of het niet tijdig aanvragen van de id-kaart niet aan de aanvrager te wijten is.
6. Indien een id-kaart wordt vervangen als gevolg van verlies of de gevallen als bedoeld in artikel 12 lid 1 onder g en h, wordt door de autoriteit als bedoeld in artikel 4 lid 1 onder a aan de aanvrager naast de kosten ook een boete opgelegd, als volgt:
 - a. SRD 75,- bij verlies;
 - b. SRD 50,- in gevallen als bedoeld in artikel 12 lid 1 onder g en h.
7. Er vindt een cumulatie plaats van de boete als bedoeld in lid 6 met het aantal keren van verlies van de id-kaart of in de gevallen als bedoeld in artikel 12 lid 1 onder g en h.
8. Artikel 18 leden 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing op het bepaalde in de leden 6 en 7.
9. Geen boete wordt de aanvrager opgelegd, indien een id-kaart wordt vervangen vanwege:
 - a. brand, onder overlegging van een verklaring van de ambtenaar van de brandweer als bedoeld in artikel 1 onder d van de Wet Brandweer Suriname 1993, of
 - b. diefstal, onder overlegging van een verklaring van aangifte of het proces-verbaal van de ambtenaar van de politie als bedoeld in artikel 23 lid 1 van de Politie Handvest.
10. De autoriteit als bedoeld in artikel 4 lid 1 onder a kan, op bij staatsbesluit te bepalen gronden en procedures, ontheffing verlenen op het bepaalde in de leden 4 en 6.
11. Bij staatsbesluit kunnen de bedragen als bedoeld in de leden 4 en 6 worden aangepast.

Onderzoek en vaststelling **Artikel 8**

1. Bij elke aanvraag van een id-kaart vindt er onderzoek plaats op het Bureau voor Burgerzaken waar de aanvraag heeft plaatsgehad en het Centraal Bureau voor Burgerzaken.
2. Het onderzoek als bedoeld in lid 1 geschiedt door de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1.
3. De autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, verricht onderzoek naar en stelt vast:
 - a. de identiteit en nationaliteit van de aanvrager, of
 - b. de verblijfstitel van de aanvrager, indien deze vreemdeling is.
4. De aanvrager overlegt in verband met het onderzoek, als bedoeld in lid 1, de nodige bewijsstukken.
5. Op basis van het resultaat van het onderzoek en de vaststelling, als bedoeld in lid 3, wordt een aanvraag voor een id-kaart toegewezen of geweigerd.

Uitgeven id-kaart **Artikel 9**

1. De autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, geeft de id-kaart zo spoedig als mogelijk uit, doch uiterlijk 30 (dertig) werkdagen na de datum van aanvraag.
2. De autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1:
 - a. kan de termijn als bedoeld in lid 1, om bijzondere redenen, éénmalig met hoogstens 30 (dertig) werkdagen verlengen;
 - b. stelt de aanvrager van de verlenging zo spoedig mogelijk doch in ieder geval voor de afloop van de eerste termijn, hiervan schriftelijk in kennis, onder vermelding van de redenen.

Weigering Artikel 10

1. Een aanvraag tot het verkrijgen van een id-kaart wordt geweigerd, indien:
 - a. de aanvrager geen ingezetene is en de leeftijd van 16 (zestien) jaren niet heeft bereikt danwel door het huwelijk meerderjarig is geworden;
 - b. de aanvrager een ander dan zijn eigen persoonsgegevens heeft opgegeven;
 - c. de overgelegde stukken niet genoegzaam blijken te zijn om de identiteit vast te stellen.
2. De aanvrager wordt schriftelijk met redenen omkleed in kennis gesteld door de autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1, indien het proces van aanvraag van een id-kaart reeds is opgestart en uit het onderzoek, als bedoeld in artikel 8 lid 1, wordt vastgesteld dat het verkrijgen van een id-kaart wordt geweigerd.
3. De in kennisstelling als bedoeld in lid 2 geschiedt binnen 30 (dertig) werkdagen.

Aantoonplicht Artikel 11

Iedere ingezetene toont op verzoek diens id-kaart aan:

- a. een ambtenaar van politie als bedoeld in artikel 23 lid 1 van het Politiehandvest voor zover noodzakelijk voor de uitoefening van diens taak, of
- b. elke andere persoon voor zover noodzakelijk voor de uitoefening van diens taak of beroep.

Ongeldigheid Artikel 12

1. Een id-kaart is ongeldig, indien:
 - a. de daarop aangegeven nationaliteitsaanduiding niet langer van toepassing is;
 - b. de houder niet langer ingezetene van Suriname is;
 - c. de periode waarvoor het is uitgegeven, is verstreken;
 - d. de zichtbaar vermelde gegevens zijn gewijzigd;

- e. de houder is overleden;
 - f. een verklaring of een bewijs ingevolge artikel 13 lid 4 is overgelegd;
 - g. het zodanig beschadigd is dat het daarop vermelde geheel of gedeeltelijk onleesbaar is geworden;
 - h. door de houder of anderen aantekeningen op de id-kaart zijn aangebracht;
 - i. de gezichtsofname van de houder niet langer voldoende gelijkenis vertoont;
 - j. abusievelijk verkeerde gegevens daarop zijn vermeld, of
 - k. fouten zijn gemaakt bij de vervaardiging.
2. Indien een id-kaart ongeldig is, wordt deze id-kaart onverwijld gedeactiveerd door de functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1 onder b en door de houder ingeleverd bij het Bureau voor Burgerzaken waar de houder staat ingeschreven. Hierna wordt de id-kaart ingetrokken door de autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1 of een door de Directeur van het Centraal Bureau voor Burgerzaken aangewezen functionaris.
 3. Onverminderd het bepaalde in lid 2, wordt de id-kaart onverwijld gedeactiveerd bij verlies of diefstal.
 4. De deactivering als bedoeld in lid 3 geschiedt na melding door de houder van de id-kaart of een derde die in het bezit komt hiervan.
 5. De id-kaart die is gedeactiveerd en in het feitelijke bezit wordt gebracht van de autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in lid 2, wordt vernietigd.
 6. De vernietiging als bedoeld in lid 5, geschiedt door de id-kaart te perforeren.

Vervangen ongeldige id-kaart **Artikel 13**

1. De houder wiens id-kaart ongeldig is, levert die kaart onverwijld in bij de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, waarna het proces voor de aanvraag van een andere id-kaart wordt opgestart.

2. Het proces als bedoeld in lid 1 wordt niet opgestart, indien uit het onderzoek als bedoeld in artikel 8 blijkt dat de aanvrager een andere id-kaart wordt geweigerd krachtens artikel 10 lid 1.
3. Indien bij vervanging van een id-kaart de eerder uitgegeven id-kaart niet kan worden ingeleverd, wordt de reden daarvan, middels een schriftelijke verklaring aangegeven aan de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1.
4. Indien als gevolg van brand of diefstal de houder geen id-kaart kan overleggen bij het aanvragen van een nieuwe id-kaart, is er hiervoor onderscheidenlijk nodig:
 - a. een verklaring van een door de ambtenaar van de brandweer, als bedoeld in artikel 1 onder d van de Wet Brandweer Suriname 1993, of
 - b. een verklaring van aangifte of proces-verbaal van een door de ambtenaar van politie, als bedoeld in artikel 23 lid 1 van het Politiehandvest.
5. De houder van een nieuwe id-kaart, die in het bezit komt van een op zijn naam verloren id-kaart levert deze onverwijld in bij de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1. Van de inlevering wordt desgewenst een bewijs aan de houder afgegeven.
6. Een derde die in het bezit komt van een id-kaart levert deze in bij de dichtstbijzijnde politiepost of bij één der Bureaus voor Burgerzaken, die op hun beurt de id-kaart toezenden naar de Directeur van het Centraal Bureau voor Burgerzaken.
7. Bij het overlijden van de houder, als bedoeld in artikel 12 lid 1 onder e, wordt de id-kaart ingeleverd bij de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, door:
 - a. elk van de erfgenamen;
 - b. de executeurs -testamentair, of
 - c. de beheerder van de nalatenschap.

Teruggave id-kaart door opsporingsambtenaar

Artikel 14

Indien een opsporingsambtenaar, als bedoeld in artikel 134 van het Wetboek van Strafrecht, overgaat tot aanhouding dan wel in verzekeringstelling van een burger en diens id-kaart onder zich neemt, wordt na vrijlating van de burger de id-kaart onverwijld teruggegeven.

Bewaring en beveiliging gegevens

Artikel 15

1. De gegevens van de aanvrager, als bedoeld in artikel 5 leden 1 tot en met 3, die voor het vervaardigen van de id-kaart zijn afgenomen, worden permanent bewaard door de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, die de id-kaart heeft uitgegeven.
2. Het beveiligen van gegevens omvat in ieder geval:
 - a. versleuteling van persoonsgegevens;
 - b. twee factor authenticatie;
 - c. logging;
 - d. firewalls;
 - e. virusscanners, en
 - f. periodiek maken van back-ups.
3. Bij staatsbesluit kunnen nadere regels worden vastgesteld omtrent het bepaalde in de leden 1 en 2.

Privacy gegevens

Artikel 16

1. Een ieder die is betrokken bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan men het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs hiervan moet vermoeden en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

2. De gegevens als bedoeld in artikel 5 leden 1 tot en met 3, worden niet voor een ander doel aangewend dan waarvoor die gegevens ingevolge deze wet of enig ander wettelijk voorschrift bestemd zijn of worden niet aan derden verstrekt, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift verplicht tot verstrekking van de gegevens.

Bezwaar en Beroep **Artikel 17**

1. Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een krachtens deze wet genomen besluit kan daartegen:
 - a. bezwaar aantekenen bij de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, die het besluit heeft genomen, en
 - b. beroep instellen bij:
 - 1°. de Minister als het besluit is genomen door de functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1;
 - 2°. de President van de Republiek Suriname als het besluit is genomen door de autoriteit als bedoeld in artikel 4 lid 1.
2. Het bezwaar als bedoeld in lid 1 onder a wordt binnen 7 (zeven) werkdagen na het genomen besluit van de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, schriftelijk aangetekend.
3. Op het aangetekende bezwaar wordt binnen 30 (dertig) werkdagen een besluit genomen, waarvan de belanghebbende binnen 7 (zeven) werkdagen schriftelijk in kennis wordt gesteld.
4. Indien belanghebbende zich niet kan verenigen met het besluit als bedoeld in lid 3 kan tegen dit besluit, beroep als bedoeld in lid 1 onder b worden ingesteld.
5. Het beroep als bedoeld in lid 4 wordt binnen 7 (zeven) werkdagen na ontvangst van het in lid 3 bedoelde besluit ingesteld.
6. Op het ingestelde beroep wordt binnen 30 (dertig) werkdagen een besluit genomen, waarvan de belanghebbende binnen 7 (zeven) werkdagen schriftelijk in kennis wordt gesteld.

Bestuursrechtelijke boete
Artikel 18

1. De autoriteit als bedoeld in artikel 4 lid 1 onder a, legt bij overtreding van de artikelen 3 lid 1 en 6 lid 2 een boete op van SRD 200,- (Tweehonderd Surinaamse dollars).
2. De autoriteit, als bedoeld in lid 1, kan krachtens de in lid 1 opgelegde boete, alsmede de kosten van de invordering, bij dwangbevel invorderen.
3. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploit betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
4. Het bepaalde in lid 1 is niet van toepassing op de aanvrager die kan aantonen dat het niet kunnen voorzien in een id-kaart, als bedoeld in artikel 3 lid 1, niet aan hem te wijten is.
5. Bij staatsbesluit kan het bedrag als bedoeld in lid 1 worden aangepast.

Strafbepalingen
Artikel 19

1. Het is een ieder verboden:
 - a. een id-kaart valselijk op te maken of te vervalsen, of een zodanig stuk op grond van valse gegevens te doen uitgeven;
 - b. een aan hem of een ander uitgegeven id-kaart ter beschikking te stellen aan derden, met het oogmerk het door deze te doen gebruiken als ware het aan hen uitgegeven;
 - c. in het bezit te zijn van een id-kaart waarvan deze weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat het vals of vervalst is, dan wel opzettelijk gebruik te maken van een niet op zijn naam gesteld id-kaart;
 - d. drukwerken of andere documenten in een vorm die ze op id-kaarten doet gelijken, te vervaardigen en te verspreiden, te doen verspreiden of ter verspreiding in voorraad te hebben;
 - e. te hacken in het id-kaarten systeem en de elektronische gegevensdrager, en

- f. onbevoegd wijzigingen aan te brengen in de gegevens opgeslagen in de Centrale Bevolkingsadministratie.
2. Artikel 279 van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing op het bepaalde in lid 1 onderdelen a tot en met d.
 3. Artikel 187b van het Wetboek van Strafrecht is van overeenkomstige toepassing op het bepaalde in lid 1 onderdeel e.
 4. Overtreding van het bepaalde in lid 1 onder f en artikel 16, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 1 (één) jaar en geldboete van de derde categorie, hetzij met één van beide straffen.
 5. Degene die op vordering van de ambtenaar van politie, als bedoeld in artikel 11 onder a, zijn id-kaart niet kan aantonen, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste SRD 100,- (Eenhonderd Surinaamse Dollars). De toepassing van de in de eerste volzin genoemde boete vindt niet plaats, indien betrokkene binnen 24 (vierentwintig) uren diens id-kaart overlegt bij de ambtenaar van politie, als bedoeld in artikel 11 onder a.
 6. De in de leden 2, 3 en 4 strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven en het in lid 5 strafbaar gestelde feit is een overtreding.

Overgangsbepaling **Artikel 20**

1. Binnen 3 (drie) jaren na de inwerkingtreding van deze wet, worden alle id-kaarten uitgegeven op basis van de Identiteitswet van 3 juli 1974 (G.B. 1974 no. 35, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 19) vervangen.
2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, blijven de id-kaarten uitgegeven op basis van de Identiteitswet van 3 juli 1974 (G.B. 1974 no. 35, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 19) hun geldigheid behouden, totdat ze worden vervangen als bedoeld in lid 1.
3. De vervanging als bedoeld in lid 1 geschiedt kosteloos bij overlegging van de eerder uitgegeven id-kaart.

Evaluatiebepaling
Artikel 21

De Minister belast met de uitvoering van deze wet zendt binnen 5 (vijf) jaren na de inwerkingtreding van deze wet een verslag over de wijze waarop zij is toegepast, aan de President van de Republiek Suriname en De Nationale Assemblée.

Slotbepalingen
Artikel 22

1. Deze wet wordt aangehaald als: Id-kaartenwet 2018.
2. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Deze wet treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. Bij de inwerkingtreding van deze wet wordt de Identiteitswet van 3 juli 1974 (G.B. 1974 no. 35, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no.19) en de op deze wet gebaseerde uitvoeringsregelingen ingetrokken.
5. Met de uitvoering van deze wet is belast de Minister van Binnenlandse Zaken.

Gegeven te Paramaribo, de 23ste januari 2019,

DESIRÉ D. BOUTERSE

Uitgegeven te Paramaribo, de 13e maart 2019
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.M.F. NOERSALIM

WET van 23 januari 2019, houdende regels voor identificatie van burgers, vervaardigen, uitgeven en intrekken van id-kaarten (Id-kaartenwet 2018).

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

De introductie van een identiteitskaart die voldoet aan internationale standaarden voor wat betreft technologie en veiligheid, is één van de doelstellingen opgenomen in de E-Government Strategie 2012-2016. Dit heeft tot gevolg dat het noodzakelijk is om de oude wetgeving inzake identiteitskaarten te wijzigen. Gelet op het feit dat deze wijzigingen vrij omvangrijk zijn, is ervoor gekozen om de Identiteitswet (G.B. 1974 no. 35, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 19), te vervangen middels een nieuwe wet.

De nieuwe wet heeft tot doel een betere identiteitsbeveiliging voor de burger mogelijk te maken middels de voorziening van biometrische en elektronische eigenschappen. Dit zal leiden tot een verbeterd elektronisch beheer van het identiteitenbestand. De identiteitskaarten die vervaardigd zullen worden, bevatten de gegevens die op de kaart zijn genoteerd en een elektronische gegevensdrager waarin data is opgeslagen. De toegang tot de elektronische gegevens geschiedt uitsluitend middels een documentenlezer. Om de gegevens in de elektronische gegevensdrager te kunnen lezen, moet de gebruiker beschikken over een documentenlezer met een authenticatie certificaat.

Met de introductie van de nieuwe wet zullen er twee verificatiemomenten plaatsvinden van de gegevens vervat in de bij de aanvraag overgelegde documenten, met name op de Bureaus voor Burgerzaken en het Centraal Bureau voor Burgerzaken. Verder brengt deze wet een aantoonplicht met zich mee voor de burger, hetgeen betekent dat deze de identiteitskaart op verzoek van de daartoe bevoegde functionaris(sen) moet aantonen. Indien de burger nalaat een identiteitskaart te maken dan wel deze niet kan aantonen zijn er daaraan sancties verbonden. Ook zijn er bepalingen opgenomen in de wet voor het vervaardigen, uitgeven en intrekken van identiteitskaarten.

Indachtig de decentralisatie, heeft het nieuwe identiteitskaartensysteem als voordeel dat de burgers (aanvragers) niet moeten afreizen naar het Centraal Bureau voor Burgerzaken in Paramaribo voor het aanvragen van een identiteitskaart. De aanvraag geschiedt op de Bureaus voor Burgerzaken in het woondistrict van de burgers en wordt de identiteitskaart na vervaardiging in Paramaribo toegezonden naar het woondistrict van de burgers. Dit is tijd- en kostenbesparend voor de burgers.

In tegenstelling tot de wet van 1974 is ervoor gekozen deze wet niet zonder meer identiteitswet te noemen, maar de "Id-kaartenwet 2018" omdat de wet niet handelt over de identiteit van een persoon, maar over identiteitskaarten.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 2

Leden 1 en 2

De zorg voor het vervaardigen, uitgeven en intrekken van identiteitskaarten berust bij de Minister belast met de zorg voor het vaststellen van de Surinaamse nationaliteitsbewijzen, legitimatiebewijzen en paspoorten. Voor wat betreft de vorm en de inrichting van de identiteitskaart en het materiaal waarvan deze is vervaardigd, inclusief de elektronische gegevensdrager, zullen bij uitvoeringsbesluiten worden vastgesteld.

Leden 3 en 4

Een identiteitskaart is eigendom van de staat, waarbij het recht van eigendom door de Minister wordt uitgeoefend.

In de praktijk blijkt dat houders van identiteitskaarten onzorgvuldig omgaan met deze documenten. Dit heeft ertoe geleid dat er vaker identiteitskaarten vervangen moeten worden, hetgeen kosten met zich meebrengt. Ten overvloede is daarom in de wet opgenomen dat van de houder verwacht wordt dat deze zorgvuldig ermee omgaat.

Artikel 3

Lid 1

Dit lid regelt dat elke ingezetene volgens deze wet, die de leeftijd van zestien jaren heeft bereikt of die jonger dan zestien jaren is doch door het huwelijk meerderjarig is geworden, een identiteitskaart moet bezitten.

In dit lid wordt gesproken over ingezetene. Het begrip ingezetene is vastgelegd in de artikelen 20 en 21 van de Wet op de Nationaliteit en het Ingezetenschap (G.B. 1975 no. 171, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2014 no. 121). Verder is aangegeven, dat om als ingezetene volgens deze wet te worden beschouwd, de persoon tevens in het bevolkingsregister moet zijn ingeschreven. Deze voorwaarde is in de wet opgenomen om te voorkomen dat bepaalde groepen van personen (vreemdelingen die in Suriname hun verblijfplaats hebben), die wel in onze bevolkingsadministratie zijn opgenomen en dus formeel ingezetene zijn maar niet voldoen aan de voorwaarde voor inschrijving in het bevolkingsregister, in aanmerking komen voor identiteitskaart. Voor wat deze wet betreft dient dus onder ingezetene, zoals aangeduid in artikel 1 onder lid 1 onder m, te worden begrepen elke Surinamer en elke vreemdeling met een permanente verblijfstitel, die werkelijk in Suriname woont en ingeschreven staat in het bevolkingsregister van één der districten.

Lid 2

Gelet op de wijze waarop de aanvraag wordt aangenomen en de regels die daarbij gelden, dient elke aanvraag persoonlijk te geschieden. Dit gezien het feit, dat bij de aanvraag terstond de biometrische gegevens van de aanvrager worden opgenomen, namelijk de vingerafdrukken, de gezichtsofname en de handtekening. Dit heeft tot gevolg dat een aanvraag via een gemachtigde niet is toegestaan.

Artikel 4

Lid 1 onderdeel a

Dit onderdeel geeft aan dat naast de Minister, een door hem aangewezen functionaris werkzaam op het Centraal Bureau voor Burgerzaken of één der Bureaus voor Burgerzaken, ook bevoegd is om een aanvraag in ontvangst te nemen. Deze bepaling biedt onder andere de mogelijkheid om in gebieden waar Bureaus voor Burgerzaken ontbreken of veraf gelegen zijn, middels missies de dienstverlening naar de burger toe te brengen. De functionarissen die genoemd zijn in dit onderdeel maken deel uit van deze missies.

Alle functionarissen belast met het bijhouden van het bevolkingsregister zijn van rechtswege bevoegd om aanvragen van identiteitskaarten op te nemen, voor zover het betreft ingezetenen die opgenomen zijn in het bevolkingsregister van hun district en ressort.

Artikel 5

In dit artikel is opgenomen welke gegevens op de identiteitskaart vermeld worden en welke gegevens in de elektronische gegevensdrager zijn opgeslagen.

Leden 1 en 2

De leden 1 en 2 van dit artikel geven een opsomming van al hetgeen dat zichtbaar vermeld is op de identiteitskaart. Deze kaart bevat behalve de basisgegevens, onder andere een elektronische gegevensdrager (chip), een afgeleide van één van de vingerafdrukken van de houder, een MRZ en een kaartnummer.

De MRZ bevat een MRZ-code waarin een deel van de informatie is opgenomen, die zichtbaar is op de identiteitskaart van de houder in de vorm van alfanumerieke letters en het symbool "<" dat drie lijnen vormt.

Het kaartnummer is een ander nummer dan het identiteitsnummer. Het kaartnummer is een op elke identiteitskaart unieke serienummer. Het identiteitsnummer is het unieke administratieve nummer, bestaande uit acht alfanumerieke karakters, waarvan de eerste twee alfabetisch en de laatste zes numeriek zijn.

De informatie die overeenkomstig lid 1 op de kaart wordt opgenomen, wordt zoveel als mogelijk gehaald uit de geboorteakte van de burger.

Lid 3

In dit lid wordt vastgesteld dat een identiteitskaart wordt voorzien van een elektronische gegevensdrager, waarin behalve de gegevens opgenomen in de leden 1 en 2 ook worden opgeslagen de afdrukken van maximaal tien vingers, het adres, de burgerlijke staat en indien van toepassing de PSA status van de houder van de identiteitskaart. Personen die geen vingerafdrukken kunnen afstaan, zullen worden voorzien van een unieke pincode. Nadere regels met betrekking tot onder andere de pincode zullen in uitvoeringsbesluiten worden vastgesteld.

De vingerafdrukken die opgeslagen zijn in de elektronische gegevensdrager dienen ter verificatie van de identiteit van de houder van de identiteitskaart. Dit garandeert de waarborging van de veiligheid van de identiteit van de houder.

Leden 5 en 6

De gegevens in de elektronische gegevensdrager kunnen slechts worden gelezen met een documentenlezer, waarvoor een authenticatie certificaat nodig is. Dit certificaat wordt tegen betaling uitgegeven door het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Met dit certificaat wordt aan de houder van de documentenlezer toegang geboden om de gegevens die op de identiteitskaart zijn vermeld, te verifiëren.

Verificatie van de gegevens op de identiteitskaart kunnen zowel offline als online geschieden. De offline verificatie houdt in dat de gegevens die een instantie ontvangt van de houder, vergeleken wordt met de informatie in de elektronische gegevensdrager. De online verificatie houdt in dat de gegevens in de elektronische gegevensdrager vergeleken worden met de online bestanden van het Centraal Bureau voor Burgerzaken en wordt er nagegaan of de identiteitskaart valide is.

Naast de gegevens op de identiteitskaart zijn in de elektronische gegevensdrager van de kaart opgenomen: de vingerafdrukken, de burgerlijke staat, het adres en indien van toepassing de PSA status van de houder van de identiteitskaart. De toegang tot deze gegevens wordt alleen geboden middels een documentenlezer met een authenticatie certificaat, in combinatie met een vingerafdruk van de houder van de identiteitskaart.

Er zijn verschillende soorten authenticatie certificaten die elk toegang bieden tot verschillende niveaus van beveiligde informatie. Afhankelijk van de informatiebehoefte van een instantie zal een specifiek authenticatie certificaat afgegeven worden.

Over het authenticatie certificaat, de informatie in de elektronische gegevensdrager en op de identiteitskaart zullen nadere regels vastgesteld worden bij staatsbesluit.

Artikel 6

De uitgegeven identiteitskaarten zijn voor tien jaren geldig. Gezien het belang van de identiteitskaart, moet de burger binnen een maand voordat de geldigheidsduur van de identiteitskaart is verstreken, de aanvraag indienen voor een nieuwe identiteitskaart bij het Bureau voor Burgerzaken van het district waar de burger staat ingeschreven.

De burger ontvangt voordat diens identiteitskaart vervalt, bericht van het Centraal Bureau voor Burgerzaken, zodat deze op tijd is voor de aanvraag van een nieuwe identiteitskaart. Indien de burger op de dag dat de kaart ongeldig is geworden of erna, zich aanmeldt voor een vervanging, is er een boete aan verbonden.

Artikel 7

Leden 1 tot en met 3

De eerste identiteitskaart wordt kosteloos afgegeven aan ingezetenen tussen de leeftijd van zestien en zeventien jaren.

Kosten zijn verschuldigd:

- a. vanaf de leeftijd van zeventien jaren voor de aanmaak van een identiteitskaart;
- b. voor de vervanging van een ongeldige identiteitskaart.

Lid 4

In dit lid zijn de kosten opgenomen die betaald moeten worden voor het vervaardigen van een nieuwe en een te vervangen identiteitskaart.

Lid 5

In dit lid wordt er een uitzondering gemaakt voor ingezetenen vanaf de leeftijd van zeventien jaren die nog niet over een identiteitskaart beschikken. Deze uitzondering houdt in dat de kosten niet verschuldigd zijn, als kan worden bewezen dat het niet tijdig aanvragen van de identiteitskaart niet te wijten is aan de aanvrager. Als voorbeeld kan worden aangehaald dat de aanvrager in een gebied woont, waar zijdens de overheid de faciliteiten niet of niet optimaal zijn geboden om de aanvraag tijdig te kunnen doen.

Leden 6, 7 en 9

In lid 6 wordt er een boete opgelegd, indien de vervanging geschiedt op basis van verlies, beschadiging of aantekeningen door de houder of anderen. Deze boete wordt gecumuleerd met het aantal keren dat de identiteitskaart wordt vervangen als gevolg van eerdergenoemde gevallen. Bijvoorbeeld, als de identiteitskaart twee keer is verloren dan is de boete die betaald moet worden tweemaal het bedrag zoals vastgesteld in lid 6.

Op het bovenstaande wordt er een uitzondering gemaakt bij vervanging van de kaart vanwege brand of diefstal. De houder moet in dergelijke gevallen wel een verklaring overleggen.

Lid 10

Dit lid voorziet in de mogelijkheid dat een aanvrager die de kosten danwel de boete niet kan betalen, ontheffing ter zake vraagt aan de Minister. De voorwaarden en de te volgen procedures hiervoor zullen bij staatsbesluit vastgelegd worden.

Artikel 8**Leden 1 tot en met 5**

Elke aanvraag wordt onderzocht op het Bureau voor Burgerzaken waar de aanvraag heeft plaatsgevonden en het Centraal Bureau voor Burgerzaken. Het onderzoek geschiedt door de autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1. De aanvraag van de identiteitskaart zal alleen worden aangenomen als de bevoegde autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1, de identiteit van de aanvrager onomstotelijk heeft kunnen vaststellen. Om de identiteit van de aanvrager vast te stellen, kan het in bepaalde gevallen nodig zijn om aanvullende documenten te overleggen, bijvoorbeeld een buitenlandse erkennings- of geboorteakte. Afhankelijk van het resultaat van het onderzoek wordt de identiteitskaart vervaardigd.

Bij de aanvraag wordt, op grond van de te overleggen stukken, naast de identiteit en de nationaliteit ook de verblijfsstatus vastgesteld wanneer het een vreemdeling betreft. In casu berust er op de desbetreffende aanvrager de plicht tot het overleggen van de bewijsstukken.

Aangezien het onderzoek op twee momenten plaatsvindt (Bureau voor Burgerzaken en het Centraal Bureau voor Burgerzaken), kan het voorkomen dat bij de verificatie van gegevens door het Centraal Bureau voor Burgerzaken geconstateerd wordt dat de aanvraag geweigerd moet worden. In casu, is het aanvragen van een identiteitskaart nog geen garantie dat de aanvraag toegewezen zal worden.

Artikel 9

De genoemde termijn in lid 1 houdt verband met de verificatie, de productie en de logistieke werkzaamheden. Indien deze termijn niet afdoende blijkt te zijn, kan deze éénmalig verlengd worden met de termijn genoemd in lid 2 onder a. Ter bevordering van de rechtszekerheid moet belanghebbende zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte worden gesteld van de verlenging.

Artikel 10

De aanvraag tot het verkrijgen van een identiteitskaart wordt geweigerd, indien de aanvrager de leeftijd van 16 jaren nog niet heeft bereikt, geen Surinamer is of het ingezetenschap zoals gesteld in de artikelen 20 en 21 van de Wet Nationaliteit en Ingezetenschap (G.B. 1975 no. 171, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. no. 2014 no. 121) niet bezit. De aanvraag kan ook worden geweigerd indien:

- de aanvrager, hoewel de Surinamerschap bezittende, niet in het bevolkingsregister staat ingeschreven;
- de aanvrager een valse identiteit heeft opgegeven;
- de overgelegde stukken niet als genoegzaam gekwalificeerd worden om de identiteit vast te stellen.

De Staat is verplicht de aanvrager schriftelijk en beargumenteerd op de hoogte te stellen van de weigering, indien het proces van aanvraag van een identiteitskaart reeds is opgestart en uit onderzoek als bedoeld in artikel 8 lid 1 blijkt dat de aanvrager niet in aanmerking komt voor een identiteitskaart.

Artikel 11

Een ieder die voorzien is van een identiteitskaart, is verplicht om deze aan te tonen op verzoek van een daartoe bevoegde ambtenaar van politie of elke andere functionaris in de uitoefening van diens taak of beroep. Bij het laatste kan naast de ambtenaar van het Centraal Bureau voor Burgerzaken of de Bureaus voor Burgerzaken, gedacht worden aan andere ambtenaren en particuliere instellingen bij wie een burger zich dient te identificeren.

Aangegeven moet worden dat indien de houder op verzoek van de ambtenaar van Politie zijn identiteitskaart niet kan of niet wil aantonen, is er op grond van artikel 19 lid 5 een sanctie hierop.

Artikel 12

In dit artikel zijn de gronden opgenomen op basis waarvan een identiteitskaart ongeldig is. Een ongeldige identiteitskaart wordt zo spoedig als mogelijk gedeactiveerd en ingetrokken door de bevoegde autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1, of een door de Directeur van het Centraal Bureau voor Burgerzaken aangewezen functionaris. De deactivering van een identiteitskaart vindt eveneens plaats bij verlies of diefstal na melding hiervan door de houder of een derde, die in het bezit komt van een verloren of gestolen identiteitskaart.

Het Centraal Bureau voor Burgerzaken vernietigt een gedeactiveerde identiteitskaart om fraude en misbruik tegen te gaan.

Artikel 13

Leden 1 tot en met 3

Wanneer een identiteitskaart ongeldig is en deze is ingeleverd bij de bevoegde autoriteit of functionaris(sen), als bedoeld in artikel 4 lid 1, is de houder van de identiteitskaart verplicht een aanvraag in te dienen voor de vervaardiging van een nieuwe identiteitskaart. Het proces van vervaardigen wordt niet opgestart wanneer uit onderzoek blijkt dat de aanvrager niet langer in aanmerking komt voor een identiteitskaart. Gedacht kan worden aan onder andere iemand die de Surinaamse nationaliteit niet meer blijkt te bezitten.

Lid 4

Bij de aanvraag voor vervanging van een identiteitskaart, is de houder verplicht de eerder uitgegeven identiteitskaart in te leveren bij het Bureau voor Burgerzaken, waar de aanvrager staat ingeschreven. Indien de eerder uitgegeven identiteitskaart niet kan worden ingeleverd, moet de aanvrager dit middels een schriftelijke verklaring met redenen aangeven aan de autoriteit of functionaris als bedoeld in artikel 4 lid 1. In geval van brand of diefstal wordt respectievelijk overgelegd een verklaring van de brandweer, of een verklaring van aangifte of proces-verbaal van de politie.

Lid 5

Indien een als verloren opgegeven identiteitskaart reeds is vervangen middels een nieuwe identiteitskaart en de verloren kaart wordt teruggevonden, is de houder verplicht deze in te leveren bij de autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1. Aan de houder wordt van de inlevering desgewenst een bewijs afgegeven.

Lid 6

De vinder van een identiteitskaart is verplicht deze af te geven bij de dichtstbijzijnde politiepost of bij een der Bureaus voor Burgerzaken, die op hun beurt de identiteitskaart toezenden naar de Directeur van het Centraal Bureau voor Burgerzaken. Dit om misbruik te voorkomen en de houder het bezit van de identiteitskaart opnieuw te doen verschaffen.

Lid 7

Indien de houder van een identiteitskaart komt te overlijden rust er een verplichting op de erfgenamen, executeurs-testamentair of de beheerder van de nalatenschap om de identiteitskaart in te leveren bij de autoriteit of functionaris(sen) als bedoeld in artikel 4 lid 1.

Artikel 14

Deze bepaling is opgenomen om te voorkomen dat in verzekering gestelde personen zich na vrijlating aanmelden op hun Bureau voor Burgerzaken zonder een identiteitskaart om een nieuwe aan te vragen. In casu rust op de opsporingsambtenaar de verplichting om de identiteitskaart aan de houder terug te geven bij diens vrijlating.

Artikel 15

Dit artikel regelt archivering en beveiliging van alle gegevens zoals opgenomen in artikel 5 leden 1 tot en met 3. Dit dient als vergelijkingsmateriaal om zodoende onder andere identiteitsfraude te voorkomen. De gearchiveerde vingerafdrukken worden gebruikt voor het verifiëren van de identiteit van een aanvrager bij de vervanging van een identiteitskaart en kunnen ook worden gebruikt voor onder andere forensisch onderzoek.

Lid 2 van dit artikel omvat de minimale vereisten voor beveiliging van de gegevens en het systeem.

Artikel 16**Lid 1**

Dit artikel handelt over de geheimhoudingsplicht van een ieder die betrokken is bij de uitvoering van de wet en de beschikking krijgt over gegevens met een heimelijk karakter. Deze geheimhoudingsplicht geldt dus ook voor personen op wie vooralsnog geen wettelijke verplichting rust. Deze geheimhoudingsplicht geldt echter niet, als enig wettelijk voorschrift betrokkene verplicht tot het verstrekken van informatie of als het verstrekken van informatie voortvloeit uit hoofde van een taak die iemand verricht.

Lid 2

In dit lid wordt het verstrekken van gegevens aan derden verboden voor andere doeleinden dan vastgelegd in deze wet of andere wettelijke regelingen.

Dit verbod is niet van toepassing, als enig wettelijk voorschrift verplicht tot het verstrekken van deze gegevens.

Artikel 17

Dit artikel voorziet in enige vorm van rechtsbescherming van belanghebbenden. Er is gekozen voor het toetsen -door een in te dienen bezwaarschrift- van een voor een belanghebbende onwettig besluit. De behandeling vindt plaats door het orgaan dat het besluit heeft genomen. Indien de belanghebbende zich niet kan verenigen met het besluit van desbetreffend orgaan staat beroep open bij een hiërarchisch hoger orgaan. Het bezwaar en het beroep moeten geschieden volgens de in dit artikel opgenomen procedure en termijnen.

Dit artikel laat evenwel onverlet de mogelijkheid van toegang tot de onafhankelijke rechter, indien een belanghebbende zich niet kan verenigen met het besluit van de overheid.

Artikel 18

De verplichtingen voor de ingezetene zijn van dien aard dat het noodzakelijk is om bestuurlijke sancties in de vorm van boetes op te leggen. Deze sancties zijn voornamelijk bedoeld als prikkel om het gewenste gedrag te bewerkstelligen en kunnen zonder rechterlijke tussenkomst worden opgelegd. Deze sancties hebben bovendien als voordeel, dat het bestuursorgaan dat zelf kan executeren zonder rechterlijke tussenkomst. In principe is dit goedkoper en het proces verloopt vaak sneller.

Artikel 19

Dit artikel voorziet in strafrechtelijke sancties gezien de aard van de handelingen. Deze sancties hebben een punitief karakter (leedtoevoeging), en kunnen middels rechterlijke tussenkomst worden opgelegd. De overheid wil met deze sancties een duidelijk afstraffend signaal geven om herhaling te voorkomen.

Artikel 20

Vanwege de Staat wordt de mogelijkheid geboden aan elke burger die nog in het bezit is van een identiteitskaart, uitgegeven op basis van de Identiteitswet (G.B. 1974 no. 35, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 19), deze binnen drie jaren kosteloos te vervangen. Als voorwaarde geldt dat de eerder uitgegeven identiteitskaart overgelegd moet worden.

Indien dit niet het geval is, zullen de kosten betaald moeten worden. De achterliggende gedachte is dat elke burger binnen de hierboven aangegeven termijn voorzien is van een nieuwe, beveiligde identiteitskaart. Ten overvloede moet worden aangegeven, dat de identiteitskaarten uitgegeven op basis van de Identiteitswet (G.B. 1974 no. 35, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 no. 19), hun rechtskracht blijven behouden totdat ze binnen die drie jaren worden vervangen.

Artikel 21

Dit artikel legt de verplichting op voor het evalueren van de wet binnen een periode van vijf jaren na de datum van inwerkingtreding.

Het evalueren van de wet op onder andere de doelmatigheid en de effecten, biedt de mogelijkheid om waar nodig wijzigingsvoorstellen te doen, opdat de wet op een gedegen manier uitgevoerd kan worden.

Paramaribo, 23 januari 2019,

DESIRÉ D. BOUTERSE